

Oktober
2021
Jaargang 9
Nummer 67

PORTA FIDEI

*De Heer
is met U*

OP PAROCHIE-
BEZOEK
P. 6

EUCHARISTISCH CONGRES
IN BOEDAPEST
P. 11

RADIO MARIA
VIERT JUBELJAAR
P. 14

Afgiftekantoor 2099
Antwerpen X
P 914880
maandelijks
(behalve in augustus)

RADIO MARIA

“Heer mijn God, U bent machtig, groot, met pracht en met verhevenheid omkleed”.

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werkten mee aan dit nummer:
Joris Abts, Marianne Hubin, Chantal Kortmann, pr. Dominiek Moens, pr. Karlo Tyberghien, Renaat Truijien, Philippe Van der Sande

Foto's:
Redactie

Vector illustraties:
Radio Maria, Vecteezy (www.vecteezy.com)

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92 2050 Antwerpen

Abonnementen en gegevensverwerking:

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Steun Radio Maria

BE49 7333 7333 7771

Beste vrienden van Radio Maria,

In een tijd waar het geloof vaak een privézaak is geworden, lijkt het misschien minder en minder duidelijk wat er eigen is aan gelovigen. Gelovigen beschouwen de wereld namelijk als komende van iemand – God – die de aarde geschapen heeft met een doel. Zonder God zou er geen mens zijn. Hij is het die ons in leven houdt, en dit op elk ogenblik. Hoe ongelovigen zich moeten voelen wanneer ze nadenken over de zinsvragen “van waar kom ik?” en “waar ga ik naar toe?” is voor een gelovige moeilijk te vatten. Het omgekeerde geldt waarschijnlijk ook wel. Als het al geen haat is, toch lijkt men vaak met onbegrip te maken te hebben als men er voor uitkomt dat God ons in leven houdt, en dat Hij ons leven zin geeft. Niets in ons leven is Hem onbekend. Eén van de psalmen die Gods werken in ons leven in herinnering brengen is Psalm 104. Een gelovige – zeker één die bidt – probeert zich alles wat God heeft gedaan te herinneren, en tot het besluit te komen: “Heer mijn God, U bent machtig, groot, met pracht en met verhevenheid omkleed”. Het is daarom dat “onze ziel de Heer prijst” (cf. Ps. 104, 1).

Het eerste vers van Psalm 104 bezingt de glorie van God, ongeacht wat Hij voor zijn schepsels doet. Het is goed en juist om zo te beginnen: “Geprezen zij God voor wat Hij is”, en dan daaraan toe te voegen: “Geprezen zij God voor wat Hij doet”. God prijzen is namelijk een fundamentele houding in het leven van een christen. En de God die wij prijzen is een God die groot en machtig is. Ook de apostel Johannes spreekt ons zo aan in zijn eerste brief: “Kinderen, wij moeten niet liefhebben met woorden en leuzen, maar met daden die waarachtig zijn. Daardoor komen we aan de weet dat wij uit de waarheid zijn en dat wij voor Hem kunnen staan met een gerust hart, ook als het ons veroordeelt, want God is groter dan ons hart en Hij weet alles.” (1 Joh 3, 18-20)

In het begin van de psalm zegt de psalmist ons ook nog dat God “gehuld gaat in een mantel van licht” (Ps. 104, 2). Dit licht is het licht van de eerste scheppingsdag. Licht dat niet uitdooft. Of zoals we zeggen over Jezus Christus in het Credo: Licht uit Licht, ware

God uit ware God. Jezus zelf zal het tijdens zijn leven bevestigen: “Ik ben het licht van de wereld” (Joh 8, 12).

Na deze lofprijzingen voor wat God is zal de psalmist komen tot de lofprijzing voor wat God doet.

“Hij heeft de hemel als zijn tentdak gespreid, zijn zalen op het water gebouwd. Hij maakt van de wolken zijn wagen en beweegt zich voort op de vleugels van de wind. Hij maakt de stormen tot zijn boden en zijn dienaren de laaiende bliksems.” (Ps. 104, 2-4)

Het scheppingswerk komt dus in de eerste plaats overeen met een tentdak. Een tent beschermt en tegelijkertijd legt ze een scheiding aan tussen hetgeen in de tent gebeurt en wat er buiten gebeurt. Bij de schepping is er de bescherming van God die over ons blijft waken. De profeet Jesaja zei: “De Heer spreidt de hemelen uit als een sluier, en spant ze als een tent waarin men wonen kan” (Jes. 40, 22). En toch is er ook een zekere scheiding tussen de Andere en zijn schepsel. Deze zal God niet beletten om tot ons te komen, want Hij maakt van wolken zijn wagen, zoals Hij reeds zei tot Mozes: “Ik kom naar u toe in een dichte wolk, zodat het volk Mij met u hoort spreken en voor altijd vertrouwen in u zal krijgen” (Exo. 19, 9). Men kan zich afvragen waarom God in een wolk komt? Een wolk maakt hetgeen erin zit onzichtbaar. De Onzichtbare verplaatst zich dus zichtbaar, maar dit kunnen we enkel zien door het geloof aan te nemen en te vertrouwen op Gods aanwezigheid. En zo gaat de psalmist verder met God te

loven voor zijn schepping om dan te komen tot de werkende mens als beeld van God zelf.

“Gras voor alle vee laat Hij groeien, en gewas waar de mens hard voor werkt, om voedsel te winnen uit deze aarde, en wijn die het hart van de mensen verheugt, en olie die zijn gelaat doet glanzen, en brood dat het hart van de mensen versterkt.” (Ps. 104, 14-15)

Wanneer de psalmist voor het eerst de schepping van de mens beschouwt, dan doet hij dat door de mens als een werker voor te stellen. Zo komt nog beter tot uiting dat de mens eigenlijk moet samenwerken met God. Als hij dat aanvaardt als zijn roeping, dan zal de mens verkwikt worden door wijn, olie en brood, die God aan hem zal geven. En deze gaven vinden we vandaag terug in de Sacramenten die onze middelen bij uitstek zijn om God te ontmoeten. Laten we bij deze Godsontmoeting altijd de Heer en zijn weldaden herinneren. Ondertussen is Radio Maria gestart met een Jubeljaar. Tijdens dit jaar gedenken we dankbaar de weldaden van de Heer, en doen we er alles aan opdat éénieder van ons de Heer blijft ontmoeten. We wensen jullie een mooi en gezegend Jubeljaar toe. Laten we onder Gods ogen en met Maria's bescherming verder werk maken van ons geestelijke leven. Radio Maria blijft daarin uw steun!

Zeer genegen in Jezus en Maria,

Pr. Karlo Tyberghien

Pr. Karlo Tyberghien

LITURGISCHE KALENDER OKTOBER

- 1 Theresia van Lisieux, mgd en kerkl.
- 2 HH. Engelbewaarders
- 3 **Zevenentwintigste zondag door het jaar**
- 4 H. Franciscus van Assisi
- 5 Faustina Kowalska
- 6 H. Bruno, pr. Z. Isidoor, klg.
- 7 O.L.-Vrouw van de Rozenkrans
- 9 HH. Dionysius en gez. H. Johannes Leonardi
- 10 **Achtentwintigste zondag door het jaar**
- 11 H. Johannes XXIII
- 14 H. Callistus I, paus en martelaar
- 15 H. Theresia van Avila, maagd en kerklerares
- 16 H. Hedwig, klg. H. Margarita M. Alacoque, maagd
- 17 **Negentwintigste zondag door het jaar** (H. Ignatius van Antiochië, b. en mrt)
- 18 H. Lucas, evangelist
- 19 HH. Johannes de Brébeuf en Isaak Jogues, H. Paulus van het Kruis, priester
- 22 (Kerkwijdingsfeest) H. Johannes Paulus II
- 23 H. Johannes van Capestrano, priester
- 24 **Dertigste zondag door het jaar** (H. Antonius Claret, b.)
- 28 HH. Simon en Judas, apostelen
- 31 **Eenendertigste zondag door het jaar**

Subsidiariteit en de deugd van hoop

Dierbare broeders en zusters,
goedendag!

Om beter uit een crisis, zoals nu, te komen, een crisis die de gezondheid treft tegelijk met het sociale, politieke en economische leven, wordt ieder van ons geroepen om zijn/haar deel van de verantwoordelijkheid op te nemen. Dat wil zeggen: verantwoordelijkheid delen. We moeten niet slechts als individuele mensen reageren, maar ook vanuit de groep waartoe we behoren, vanuit de maatschappelijk rol die we vervullen, vanuit onze beginselen en als we gelovig zijn vanuit ons geloof in God. Vaak echter kunnen mensen niet deelnemen aan de heropbouw van het gemeenschappelijk welzijn omdat ze worden uitgesloten, uitgebannen of genegeerd. Sommige sociale

groepen kunnen niet bijdragen omdat ze economisch of politiek verstikt worden. In sommige maatschappijen zijn veel mensen niet vrij om hun eigen geloof, hun eigen waarden, hun eigen opvattingen te vertolken. Als ze het toch doen, belanden ze in de gevangenis. Elders, vooral in het Westen, doen velen aan zelfcensuur wat betreft hun ethische of godsdienstige opvattingen. Op deze wijze geraakt men niet uit de crisis, en zeker komt men er niet beter uit. We zullen er slechter uitkomen.

Opdat we allen zouden kunnen deelnemen aan de zorg voor en aan de wedergeboorte van onze

Na de grote economische crisis van 1929 leerde Paus Pius XI hoe belangrijk het subsidiariteitsbeginsel is voor een echte heropbouw.

volkeren is het goed dat ieder zou beschikken over de aangepaste middelen om het te doen. Na de grote economische crisis van 1929 leerde Paus Pius XI hoe belangrijk het subsidiariteitsbeginsel is voor een echte herop-

bouw. Dergelijk beginsel heeft een dubbele dynamiek: van boven naar beneden en van beneden naar boven. Misschien verstaan we niet wat dit betekent, in ieder geval is het een sociaal beginsel dat ons meer verenigt.

Eenzijds, wanneer in tijden van verandering individuen, gezinnen, kleine verenigingen of plaatselijke gemeenschappen niet bij machte zijn de primaire doelstellingen te realiseren, is het goed dat hogere beleidsniveaus van het sociale weefsel, zoals de staat, ingrijpen door de nodige middelen te bezorgen om verder te gaan. Een voorbeeld. Als gevolg van de lockdown omwille van het coronavirus verkeerden en verkeren veel mensen, gezinnen en economische activiteiten in moeilijkheden. Daarom trachten de openbare instellingen met aangepaste sociale, economische en sanitaire tussenkomsten hulp te bieden. Dat is hun taak, dat moeten ze doen.

Anderzijds moet de top van de samenleving de middenniveaus of de lagere niveaus eerbiedigen en bevorderen. Immers, de bijdrage van individuen, gezinnen, verenigingen, ondernemingen, van alle middenniveaus en ook van de Kerken zijn van be-

slissend belang. Door hun eigen culturele, godsdienstige, economische of burgerlijk participatieve middelen, maken zij het sociale weefsel levenskrachtiger en sterker. Dat wil zeggen dat er een samenwerking is van boven naar beneden, van de centrale staat naar het volk en van beneden naar boven: van volksbewegingen naar boven. Dat is precies de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel.

niet genegeerd worden. Heelaas, heeft deze onrechtvaardigheid vaak plaats waar grote economische en geopolitieke belangen samenkomen, zoals bijvoorbeeld bepaalde ontginningsactiviteiten in zekere streken van de planeet. De stemmen van de inlandse volkeren, hun culturen en wereldbeelden worden niet in overweging genomen. Op onze dagen heeft dit gebrek aan eerbied voor het

der deze wijsheid in te zetten bij het oplossen van problemen, in dit geval, om uit de crisis te raken. Of denken we aan de wijze waarop de bestreiding van het virus gebeurt: men heeft meer oor voor de grote farmaceutische maatschappijen dan voor de gezondheidswerkers, in de eerste lijn werkzaam in ziekenhuizen of in vluchtelingenkampen. Dit is niet de goede weg. Allen moeten gehoord worden, zij die boven staan en zij die beneden zijn, allen.

Om beter uit een crisis te komen moet het subsidiariteitsbeginsel in praktijk worden gebracht met eerbied voor de autonomie en het initiatief van allen, bijzonder van de laatsten. Alle delen van een lichaam zijn nodig en, zoals de Heilige Paulus zegt, de lichaamsdelen die zwak lijken of minder belangrijk schijnen, zijn in werkelijkheid de meest noodzakelijke. In het licht van dit beeld kunnen we zeggen dat het subsidiariteitsbeginsel ertoe bijdraagt dat elkeen zijn eigen rol opneemt voor de genezing en het lot van de samenleving. Het subsidiariteitsbeginsel in praktijk brengen geeft hoop, geeft hoop op een gezondere en rechtvaardigere toekomst. Deze toekomst bouwen we samen, door grote dingen na te streven en onze horizons te verbreden. Ofwel samen, ofwel werkt het niet. Ofwel werken we samen om uit de crisis te raken, op alle niveaus van de maatschappij, ofwel zullen we er nooit uitkomen. Uit de crisis geraken betekent niet een laagje verf aanbrengen op de huidige situaties zodat ze een beetje rechtvaardiger zouden lijken. Uit de crisis geraken, betekent veranderen en de echte verandering gebeurt door allen, alle mensen die het volk zijn. Alle beroepen, alle. En allen samen, in gemeenschap. Als het niet door allen gebeurt zal de uitkomst negatief zijn. (...)

Om beter uit een crisis te komen moet het subsidiariteitsbeginsel in praktijk worden gebracht met eerbied voor de autonomie en het initiatief van allen, bijzonder van de laatsten. Alle delen van een lichaam zijn nodig en, zoals de Heilige Paulus zegt, de lichaamsdelen die zwak lijken of minder belangrijk schijnen, zijn in werkelijkheid de meest noodzakelijke. In het licht van dit beeld kunnen we zeggen dat het subsidiariteitsbeginsel ertoe bijdraagt dat elkeen zijn eigen rol opneemt voor de genezing en het lot van de samenleving.

leder moet de mogelijkheid krijgen de eigen verantwoordelijkheid op te nemen in het genezingsproces van de samenleving waarvan men deel uitmaakt. Wanneer men een project opzet dat rechtstreeks of onrechtstreeks bepaalde sociale groepen raakt, dan kunnen deze groepen niet buiten de deelname blijven. Een voorbeeld. "Wat doe jij? - Ik ga voor de armen werken - Mooi, en wat doe je? - Ik leer de armen, ik zeg hen wat ze moeten doen - Wel, dat kan niet. De eerste stap bestaat erin dat je de armen laat zeggen hoe zij leven en waaraan zij nood hebben. Allen moeten kunnen spreken! Zo werkt het subsidiariteitsbeginsel. Men kan deze mensen niet buiten de deelname laten. Hun wijsheid, de wijsheid van de laagste groepen mag

subsiariteitsbeginsel zich als een virus verspreid. We denken aan de grote maatregelen van financiële hulp door de staten. Men geeft meer gehoor aan de multinationale ondernemingen dan aan de sociale bewegingen. In eenvoudige mensentaal: men geeft meer gehoor aan de machtigen dan aan de zwakken. En dat is niet de weg, dat is niet de menselijke weg, dat is niet de weg die Jezus ons heeft geleerd, dat is geen toepassing van het subsidiariteitsbeginsel. Zo maken we het niet mogelijk dat mensen "auteurs zijn van hun eigen bevrijding". In het collectieve onderbewustzijn van sommige politici of van enkele syndicalisten leeft deze spreuk: alles voor het volk, niets met het volk. Van boven naar beneden maar zonder de wijsheid van het volk te horen, zon-

Onder de mantel van Onze-Lieve-Vrouw:

*Bekom je nergens anders gebedsverhoring,
kom dan naar
Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan
te Poperinge!*

Ter gelegenheid van haar tienjarig bestaan gaat Radio Maria op bezoek in parochies in de vijf Vlaamse bisdommen en nodigt deze parochies uit om samen met Radio Maria gedurende een jaar een geestelijke weg af te leggen in voorbereiding op de bedevaart op 31 mei 2022 naar Onze-Lieve-Vrouw, Maagd der armen te Banneux om er samen met de vele andere bedevaarders Radio Maria en de parochies aan Onze-Lieve-Vrouw toe te wijden.

Op 15 september, feest van Onze-Lieve-Vrouw van Smarten was Radio Maria te gast bij Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan te Poperinge. Priester Dominiek Moens werd er juist tien jaar geleden op de avond van zijn priesterwijding benoemd.

pr. Dominiek Moens: "In Poperinge zijn er eigenlijk drie grote parochies. Ze zijn elk een beetje tijdgebonden gekleurd. In de middeleeuwen was Poperinge, dankzij de lakenhandel, een bloeiende stad met twintigduizend inwoners. Op dat moment was één kerk, de Sint-Bertinuskerk niet groot genoeg. Poperinge maakte toen deel uit van het bisdom Terwaan. Er werd beslist om niet één maar twee kerken te gaan bouwen. De Sint-Janskerk en de Onze-Lieve-Vrouwekerk. De bouw ervan werd gestart in 1290 en de eerste bouwfase van beide kerken heeft een dertigtal jaren geduurd. Vanaf het begin is er in Poperinge een devotie geweest tot Onze-Lieve-Vrouw die nog een 'boost' gekregen heeft door het vinden van een beeld in de Vleterbeek. Het beeld werd eerst in de Sint-Bertinuskerk geplaatst, maar het verdween er terug. Nadat het beeld opnieuw was opgevist uit de Vleterbeek werd het in de Onze-Lieve-Vrouwekerk geplaatst: een beeld van

Onze-Lieve-Vrouw dient in de Onze-Lieve-Vrouwekerk te staan was het oordeel. Het heeft er ook niet blijven staan. Uiteindelijk is het in de Sint-Janskerk beland. Het beeld is de aanzet geworden tot de grote devotie tot Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan. Als men nu spreekt over de Onze-Lieve-Vrouwekerk bedoelt men eigenlijk de Sint-Janskerk. De verdeling over de drie parochies, die gebeurde aan de hand van de waterlopen, is nu vervaagd. Drie kerken zijn nu ook te veel voor de huidige noden. Van kindsbeen af heb ik een grote devotie gehad tot Onze-Lieve-Vrouw. Het beeld dat bij ons op de schouw stond was de Pelgrimerende Madonna. Het deed mij verdriet als ze op pelgrimsreis vertrok. Ik lag nog in de wieg op het moment dat mijn ouders begonnen met de maandelijks gebedsavonden thuis. Ik ervaar het nog steeds als een grote genade dat de bisschop mij bij mijn diakenwijding naar Poperinge stuurde. Ik heb het vanaf het begin als een zegen mogen (vervolg op p. 8)

pr. Dominiek Moens: "Het prille begin van mijn roeping gaat terug naar wat er zich afspeelde op de materniteit bij mijn geboorte. Ik ben de jongste van vier zonen. Op het moment van mijn geboorte is mijn vader de kamer uitgelopen. Zijn stem verheffend zei hij: "Verdorie, weer ne zoon!" Mijn moeder zij daarop: "Ja, maar Ons Heer heeft priesters nodig." Ook mijn grootmoeder droomde dat er een priesterroeping mocht groeien bij haar kleinkinderen. Ik geloof dat deze elementen meegespeeld hebben in mijn roepingsgeschiedenis. Het ontstaan van een roeping gaat verder dan het moment waarop we ons er bewust van worden. Het is mij bijgebleven dat de predikant tijdens een retraite gedurende het voorbereidende jaar op de priesteropleiding benadrukte dat we onze roeping ontvangen op de dag van ons doopsel. Mijn roeping is voor mij meer bewust geworden op een dag in het middelbaar onderwijs dat de leerkracht

*Daar bij het beeld van
Onze-Lieve-Vrouw is
het als een donderslag
bij heldere hemel voor
mij duidelijk geworden:
"Wat er ook op mijn
weg komt, met de Heer
en Onze-Lieve-vrouw
aan mijn zijde kan ik
alles aan."*

Godsdienst mij plots, midden in de les vroeg: "Dominiek, heb je er nooit over nagedacht om priester te worden?" De vraag overviel mij, want op dat moment droomde ik ook van 'huisje-tuintje-kindje', maar de gedachte aan het priesterschap bleef de komende jaren terwijl ik naar school en terug fietste wel in mijn hoofd hangen. Ik bad om Gods wil te kennen. Bij een bezoek aan Medjugorje was mijn moeder tot de innerlijke zekerheid gekomen dat ik geroepen was tot het priesterschap. Ze zei er echter niets over tegen mij. In het jaar 1999 nam ze me mee op bedevaart. Daar bij het beeld van Onze-Lieve-Vrouw

is het als een donderslag bij heldere hemel duidelijk geworden: "Wat er ook op mijn weg komt, Ons Heer en Onze-Lieve-Vrouw, het geloof is cruciaal voor mij in mijn leven. Ik laat dat niet los! Wat er ook op mijn weg komt, met hen aan mijn zijde, kan ik alles aan." Op dat moment was ik bereid de weg van het priesterschap op te gaan, maar thuis gekomen voelde ik er mij nog niet klaar voor en heb ik met God zoals de profeten uit het Oude Testament onderhandeld: "Geef mij nog drie jaar." De verdere studies werden geen groot succes. Tijdens het tweede jaar kwam ik tot besef dat dit een doodlopende straat was: "dit is het niet." Ik werd alsmat stiller tot het voor mijn moeder te veel werd en ze tegen me uitvloog: "Dominiek, wat ga je nu met je leven aanvangen, wat wil je eigenlijk?" Toen kwam het er eindelijk uit: "Ik weet wat ik wil. Ik wil priester worden!" Vol emotie en vol vreugde droogden we beide onze tranen af."

ervaren om onder de mantel van Onze-Lieve-Vrouw priester te zijn. Ook al word je op het seminarie niet voorbereid om jaarlijks mee een processie te organiseren, het is beslist de moeite waard om te zien wat er allemaal

bij komt kijken. Nu zou ik het niet meer kunnen missen, zo sterk ben ik ermee verweven. We spreken van Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan. Onze kerk is toegewijd aan Sint-Jan de Doper. Mensen kiezen heel vaak om hun kindje te laten dopen in de Sint-Janskerk omwille van de patroonheilige Sint-Jan de doper maar ook omwille van Onze-Lieve-Vrouw. Het is geweten in de streek hoe sterk de tussenkomst van Onze-Lieve-Vrouw hier is. Bekom je nergens anders gebedsverhooring, kom dan naar Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan! En zo ontmoet ik hier dikwijls mensen die van ver naar hier komen om een speciale nood aan Onze-Lieve-Vrouw toe te vertrouwen: jonge mensen die men niet direct in de kerk verwacht, komen uitdrukkelijk naar hier omdat ze ervan overtuigd zijn dat ze zullen bekomen wat ze hier vragen. Een tijd later zie je dan soms een koppel terug om Maria te bedanken voor het kind dat ze bekomen hebben of om te vragen om het te laten dopen. Om hierin als priester een schakel te mogen zijn, dit is voor mij van onschatbare waarde.

De periode waarin ik priester gewijd werd was niet gemakkelijk omwille van de heisa rond bisschop Vangheluwe. Mensen spraken u daarop aan. Maar ik heb mij altijd gezegend gevoeld, zeker op de dag van mijn priesterwijding. De datum voor mijn priesterwijding werd vastgelegd op 1 mei: feest van Sint-Jozef. Je kan niet beter beginnen dan onder de hoede van Sint-Jozef. 1 mei 2011 was ook de dag waarop paus Johannes-Paulus II werd heiligverklaard. Ik was de eerste die de heilige paus aan de litanie van alle heiligen mocht toevoegen. Het was Beloken Pasen: barmhartigheidszondag. God was mij barmhartig, er was geen twijfel mogelijk. Hij geeft mij de kracht om zijn werk te doen. Ik ben maar een schakel. Gods nabijheid stelt mij in staat mijn werk als priester te doen. Wat er hier gebeurt is het werk van Onze-Lieve-Vrouw en Ons Heer. Wat mij altijd bijgebleven is zijn de woorden van priester Noël Bonte: "Dominiek, wij kunnen enkel maar zaaien. De rest is Gods werk." We kunnen een aanzet

Onze kerk is alle dagen open, ook op zondag!

geven, maar God is het die het geloof laat ontkiemen en groeikracht geeft. Poperinge telt heel wat scholen. De contacten die je hebt met al deze kinderen laten ons toe te zaaien. In twee lagere scholen kom ik regelmatig. Er zijn nog altijd schoolvieringen. We zijn hier dankbaar om. Het voordeel van een stad met een dorpsmentaliteit is dat je de opgroeiende kinderen ook tegenkomt op straat. Ze herkennen je en groeten je spontaan. Ook andere mensen die je op straat tegenkomen spreken je aan om iets te vragen. "De kerk is alle dagen open, ook op zondag", zeg ik dan lachend. Zo ben ik hier gekend, altijd met een lach.

De dekenij telt 23 kerken. Op dit moment zijn er hiervoor vijf meewerkende priesters, twee ervan zijn op zeer gevorderde leeftijd. Sinds mijn benoeming hier bij mijn priesterwijding is er enkel een schaalvergroting van het parochiaal landschap geweest. Vleteren en de parochiale eenheid Heuvelland zijn er intussen bijgekomen. Ook al blijft het moeilijk voor de mensen om naar een andere kerk te gaan voor de zondagseucharistie, hier in de Sint-Janskerk brengt Onze-Lieve-Vrouw de mensen uit de streek samen. We hebben ieder jaar het Triduüm waar we het mirakel van 1479 herdenken en daarmee verbonden de processie en de noveen in de julimaand. Mensen uit de gehele streek komen naar die vieringen. 11 maart 2020 zat de kerk afgeladen vol. Met zeven priesters stonden we klaar om samen met de gelovigen eucharistie te vieren rond het schrijn met de relieken van de H. Bernadette. Poperinge had de eer om als eerste de relieken te mogen ontvangen tijdens de geplande rondreis door de Benelux. Maar op datzelfde moment werden in het kader van de coronapandemie alle speciale vieringen verboden. Het werd de bedevaarders wel toegestaan om naar de kerk te komen om de relieken van Bernadette te vereren. De dagen daarop zijn druppelsgewijs honderden mensen naar de kerk gekomen om de relieken te vereren en in die moeilijke dagen kracht te putten bij Maria. Ja, er gebeuren vandaag nog wonderen. In de tekenen die ons gegeven worden kunnen we zien dat Onze-Lieve-Vrouw nog elke dag aan het werk is, dat ze nog altijd met haar Zoon meewerkt."

Het grote mirakel van Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan

In de vijftiende eeuw leefde er in Poperinge in de Bruggestraat het koppel Rassoen en Jaquemyne. Het kindje dat ze vol blijdschap verwachtten werd doodgeboren. Om de grote schande te vermijden dat het kindje in ongewijde grond zou worden begraven omdat het niet gedoopt was, begroeven ze het kindje in de tuin. De drie dagen daarna trok Jaquemyne met buurvrouw Pieternelle naar de kerk van Sint-Jan om er bij het beeld van Onze-Lieve-Vrouw te bidden. Bij Maria deden ze de belofte dat ze zeven jaar geen onderkleed zouden dragen en niet op een bed van stro slapen als het kind naar de hemel kon gaan. Vertrouwend op Onze-Lieve-Vrouw besloten ze na deze drie dagen, op 14 maart 1479 het kind opnieuw op te graven. Het kind vertoonde tekenen van leven. Daarop trokken ze naar de kerk naar het beeld van Onze-Lieve-Vrouw. De onderpastoor Diederik Roene, die erbij werd gehaald bevestigde dat het kind tekenen van leven vertoonde en besloot dat het kind gedoopt kon worden. Bij de doop kreeg het kind de naam Jacob. Enige uren later stierf het kind, maar het kon nu wel begraven worden in gewijde grond. Het kind werd begraven in de kerk voor het altaar van Onze-Lieve-Vrouw. De gedenksteen bevindt zich nog steeds voor het altaar van Onze-Lieve-Vrouw. Dit mirakel is een aanzet geweest voor een nog grotere verering van Onze-Lieve-Vrouw te Poperinge. Na grondig onderzoek door de baljuw en door de bisschop van Terwaan wordt in 1480 het mirakel erkend. Als dank voor dit mirakel wordt er sinds 1481 een processie georganiseerd. Tot op de dag van vandaag is de eerste dag van juli processiezondag. Daarna begint een novene ter ere van Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan met speciale eucharistievieringen en waar nog twee andere processies mee verbonden zijn:

de 'Donkere Ommegang' die eertijds 's avonds in het donker plaatsvond en 'Pameltje Ommegang' op maandag bij de afsluiting van de novene. Tot in de jaren vijftig werd iedere dag van de novene door een andere wijk van de parochie georganiseerd. Maar ook op de dag van vandaag komt er veel volk voor de Ommegangsnovene. Weer of geen weer, wat er ook in de weg kwam, Maria is al die jaren blijven uitgaan. De afgelopen tien jaar is de Ommegang omwille van slecht weer tweemaal niet doorgegaan. Toch is het beeld in processie door de straten gedragen, gevolgd door biddende mensen. Ook als omwille van de coronamaatregelen de Ommegang werd afgelast werd het beeld rondgedragen en dit jaar werd het ook gevolgd door een groep biddende gelovigen. Onze-Lieve-Vrouw is nog altijd werkzaam. Het mirakel duurt voort.

Marialegioen

Sinds 2016 komt de gebedsgroep van het Marialegioen tweemaal per maand samen in de winterkapel van de Sint-Janskerk te Poperinge. De gebedsgroep is gevormd rond twee elementen: gebed en actie. De leden komen samen om te bidden: de Rozenkrans en het Magnificat. Vanuit dit gebed worden de leden gezonden om zich overal in hun directe omgeving in te zetten door op ziekenbezoek te gaan, door werken van barmhartigheid of zich in te zetten voor de parochie en hiervan verslag uit te brengen tijdens de bijeenkomsten. Ze worden gezonden om te getuigen van het geloof in het dagelijkse leven of door erop uit te trekken om te gaan getuigen zoals ze dat gedaan hebben op Pukkelpop. "Deze twee elementen zijn zo belangrijk", benadrukt priester Dominiek Moens. "Je geloof beleven is niet iets dat je enkel dat uurtje op zondag of op zaterdagavond doet. De manier waarop deze mensen met elkaar omgaan, als broers en zussen, deed me terugdenken aan de eerste christenen. Iedereen kan er in alle eenvoud met elkaar delen wat er gelukt is en wat er niet gelukt is en van daaruit, uit dit delen met elkaar weer nieuwe moed putten om verder te gaan. Als meer mensen op die manier samenkomen, dan zou er vanzelf weer een levendige gemeenschap groeien."

Onze verslaggevers over het Eucharistisch congres in Boedapest

Op donderdag 2 september vertrokken twee echt)paren, Marc en Marie-Christine Van Hoorick en Jos en Lut Decock, in opdracht van Radio Maria naar Boedapest om er voor de radio verslag uit te brengen over het 52ste Eucharistisch Congres dat er zou doorgaan van 5 tot 12 september. Dankzij hen konden de luisteraars van Radio Maria dit congres van op de eerste rij mee beleven. Onze reporters stapten mee in de processie samen met de medewerkers van Radio Maria Hongarije naar de openingsceremonie en de openingsmis op het Heldenplein. Verder op het programma stonden gebedsmomenten, eucharistievieringen, getuigenissen en voordrachten. Onze reporters gaven hiervan uitgebreid verslag tijdens de uitzendingen van het programma 'Langs de blauwe Donau' en verschillende extra uitzendingen. Zo konden de luisteraars een samenvatting horen van het getuigenis dat priester Szabo heeft gegeven over de standvastigheid in het geloof van de Grieks-Katholieke gelovigen in het zuidwesten van Oekraïne tijdens de opeenvolgende vervolgingen. Hijzelf vatte zijn

priesterstudies in het geheim aan. Ook het 'live' interview dat onze reporters gaven op Radio Maria Hongarije werd gedeeld. Er volgden nog zeer sterke getuigenissen, zoals deze van pater Justo Lofeudo, van pater Peter Willy, lid van de geestelijke familie 'het Werk' en dat van de president van Hongarije, Janos Ader.

Deze laatste verwees in zijn toespraak naar het verblijf van priester István Regöczi in België en kondigde de oprichting aan van een speciaal fonds 'István Regöczi' voor de ondersteuning van weeskinderen.

Het congres werd afgesloten met de eucharistieviering gecelebreerd door paus Franciscus samen met duizenden gelovigen van over heel de wereld. Dankbaar om het ongelofelijke geschenk van de eucharistie, waarin Onze Heer met ons is als ons voedsel, als onze genezer, onze verlosser werd het congres afgesloten.

Een onvergetelijke en rijke geloofservaring om met grote vreugde uit te dragen!

De uitzendingen herbeluisteren?
www.radiomaria.be/langs-de-blauwe-donau

Op 1 juli 2001, ommegangszondag, schonk de Hongaarse priester István Regöczi, deze afbeelding van het genadebeeld uit de kapel 'Kutvolgyi' op de Vrijheidsberg in Boedapest aan deze kerk, heiligdom van Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan. Deze priester woonde van 1933 tot 1943 bij deken Vervaeke, nadat hij te voet van Boedapest naar Poperinge gekomen was. Hij studeerde aan het Sint-Stanislascollege en aan het Grootseminarie in Brugge. Op 21 oktober werd door de mensen uit Poperinge een afbeelding van Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan geschonken en geplaatst in de Bronnenkapel van Boedapest.

Zo weten wij ons, onder de moederlijke bescherming van Maria, verbonden met de gelovigen van Boedapest. Samen met hen bidden wij voor vrede, vrijheid en geluk voor alle mensen in deze wereld.

In de aanloop van het bezoek van Radio Maria aan de parochie van Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan te Poperinge spraken we met Maria uit Reningelst. Ze is parochiaan en al meer dan veertig jaar figurant in de jaarlijkse 'Ommegang' en trouwe luisteraar van Radio Maria.

Maria: "Ik ben geboren in een christelijk gezin. Bij ons thuis stond het Onze-Lieve-Vrouwbeeldje op de schouwbank. We gingen niet slapen alvorens we onze weesgegroetjes gebeden hadden. Als ik naar school ging werd onze dag ingezet met een gebedje, meestal gericht tot Onze-Lieve-Vrouw. Toen ik in het eerste leerjaar zat vroeg juffrouw Marie-Louise wat de mooiste aanspreektitel was voor Onze-Lieve-Vrouw. Wie het wist kreeg een 'zantje', een prentje van Onze-Lieve-Vrouw. Ik heb mijn prentjes zorgvuldig bewaard. Ik was daar heel blij mee. Maar deze keer wist ik het antwoord niet. De juffrouw wilde helpen en ze zei: het staat in het 'Weesgegroet'. Ik dacht na. "Maria" zei ik. Nee, volgens haar was dat 'Moeder Gods'. Inderdaad, heel mooi. En al is dat nu vijftig jaar geleden, ik zal het nooit vergeten. In 1958, het gedenjaar van honderd jaar Lourdesverschijningen had mijn papa een grotje gebouwd in onze tuin van bergstenen uit het heuvelland hier vlakbij. Het was klein, maar wel heel mooi. Ik deed mijn best om het grotje met Bernadette en Maria met bloemetjes te versieren. Ik deed dat zo graag. In

het middelbaar onderwijs hadden we een lieve zuster benedictines, Agnes. Ik kreeg van haar de restjes van de kaarsen die we in de klas branden. Die liet ik dan verder opbranden in ons grotje. Ik voelde me daar zo gelukkig bij. Op school bij de zusters benedictinessen van Poperinge werd Onze-Lieve-Vrouw van Foye vereerd. Er is daar een oorlogsverhaal rond. De straat waar de school gelegen was werd gebombardeerd en stond in brand. Iemand kreeg het idee om een stukje hout met een mes van het beeld los te maken en in het vuur bij de brandende huizen te gooien. Precies op de plaats waar het stukje hout werd gegooid is de brand gestopt. Het beeldje staat nog steeds in de kapel van de benedictinessen te Poperinge. In Poperinge wordt ook Onze-Lieve-Vrouw van Sint-Jan vereerd. Op de jaarlijkse processie, die uitgaat op de eerste zondag van juli ben ik al meer dan veertig jaar figurant. Onze huwelijksreis bracht ons naar Lourdes en omgeving, de Pyreneeën. Lourdes heeft ons zo'n fijn gevoel gegeven dat we vijftig jaar later al zeker meer dan veertig keer teruggekeerd zijn.

"Die sfeer in Lourdes, met zovele mensen samen van over de gehele wereld, met één zelfde doel: naar Maria komen, om te bidden, te smeeken, te danken, om gewoon daar te zijn. Dat geeft ons een onbeschrijflijke kracht!"

Ondertussen doen we dit met de kinderen en kleinkinderen. Die sfeer in Lourdes, met zovele mensen samen van over de gehele wereld, met één zelfde doel, naar Maria komen, om te bidden, te smeeken, te danken, om gewoon daar te zijn, dat geeft ons een onbeschrijflijke kracht. Vorig jaar, tijdens de dankmis om ons vijftig jaar huwelijk moest Onze-Lieve-Vrouw er natuurlijk bij zijn. Ik heb haar beeld speciaal in het licht gezet. Onze dochter die zangeres is, onder de naam Mieke D, verraste ons met het mooie liedje: 'het dorpje van sint-Bernadette'. Ik ben nog ontroerd als ik eraan terugdenk. Al was de samenkomst beperkt door 'corona', het was een hele mooie dankmis. Het was in Reningelst, in het kerkje waar we gehuwd zijn, dag op dag precies vijftig jaar later. De mis werd opgedragen door E.H. Lambert van Poperinge. In de meimaand bezoeken we heel graag enkele Mariaorden. Niet ver hiervandaan is er de Mariagrot op de Rodeberg. Bij Maria op de Zwarteberg komen we ook wel. Eveneens gaan we naar de

grot in Houthulst, naar Dadizele, naar Onze-Lieve-Vrouw van Stoepe, de Mariagrot van Kleit, Oostakker, Scherpenheuvel... De maanden dat de pastoor van Scherpenheuvel de rozenkrans voorbidt, die wordt uitgezonden op Eclips TV, bid ik graag mee als een goede start van de dag. Dit jaar brachten we ook een bezoek aan de prachtige grot in Linter, bij Tienen. Deze grot werd gebouwd door een speciaal koppel, met een speciaal verhaal. Deze mensen verzorgen deze grot met veel toewijding. Het is echt een juweeltje. Een echte aanrader om daar eens te gaan bidden. We zijn ook al enkele malen naar de kapel geweest van de Wonderdadige Medaille in Parijs (Rue du Bac). Ik draag altijd de medaille bij me en mijn kinderen ook. Onze-Lieve-Vrouw hoort bij mijn leven. Ik ben altijd blij als ik een huis binnenkom en zie dat Onze-Lieve-Vrouw er een plaats krijgt. Het is mijn wens om het geluk dat Onze-Lieve-Vrouw mij geeft ook mee te geven aan mijn kleinkinderen en eigenlijk ook aan iedereen."

Maria-Ommegang Poperinge

De H. Maximiliaan Kolbe zag in een visioen een
radio in opdracht van Onze-Lieve-Vrouw

Er komt heel wat kijken bij de opstart van een radiostation. Over deze beginperiode sprak huidig voorzitter van Radio Maria, Philippe Van der Sande met Renaat Truijen, de eerste voorzitter, en met Chantal Kortmann, van in het begin bestuurslid van de vzw Radio Maria.

Philippe Van der Sande

"De Heilige Maximiliaan Kolbe inspireerde ons"

Renaat: "Ik wist dat Radio Maria in Nederland al enkele jaren uitzond toen mijn vrouw Hilde Somers, die er fan van was, hoorde dat zo'n radioproject mogelijk ook in België zou komen. Ze sprak mij hierover aan en ik praatte erover met Patrick Vandeputte, een goede vriend al sinds mijn studententijd. Hij zorgde voor een eerste ontmoeting met Bernhard, die toen vanuit de World Family verantwoordelijk was voor de regio Europa. We vergaderden in de achterzaal van een café in Zaventem. Jules Claes en pater Stefaan Leclair, toenmalig programmadirecteur van Radio Maria Nederland, waren ook aanwezig. Er bleven toch veel praktische vragen, bijvoorbeeld rond de financiële haalbaarheid van zo'n project. Emanuele Ferrario, voorzitter van de Wereld

"Dank aan Hilde! Zij motiveerde mensen rondom haar om hun schouders te zetten onder het ambitieuze project, de opstart van Radio Maria in ons land"

Familie, wilde de mogelijk geïnteresseerden in ons land ontmoeten. En dat gebeurde ook. Hilde en ik ontvingen hen in onze woning in Onze-Lieve-Vrouw-Waver. De heer Ferrario vertelde die avond over de H. Maximiliaan

Kolbe, die een visioen had rond een drukpers, maar ook rond een radiostation, in opdracht van Onze-Lieve-Vrouw. Bovendien was er in Vlaanderen geen radio die een katholieke stem bracht, terwijl er duidelijk een nood was bij de aanwezige enthousiastelingen

die avond. Die gedachten werkten bij mij inspirerend en ik zette me aan het rekenen. Ondertussen vond ook een persoonlijk gesprek met Emanuele plaats. Hij vroeg me of ik voorzitter wou worden van de op te richten vzw die Radio Maria in België zou opstarten. Ik heb deze opdracht aanvaard."

Chantal: "Ik werd door Hilde gecontacteerd of ik wou komen op een vergadering over Radio Maria. Ik wilde wel, maar vond het vreemd: Radio Maria Nederland was enkele jaren geleden opgestart en er was een goede

De kerk te Egenhoven vóór de bouw van de studio

Huidige kerk na de bouw van de studio

Dhr. Renaat Truijen, eerste voorzitter van Radio Maria

Opbouw van de studio te Egenhoven in augustus 2011

Mgr. Léonard en Mgr. Lemmens bij de inwijding van de studio van radio Maria

Mevrouw Chantal Kortmann tijdens het Uur van de Goddelijke Barmhartigheid

samenwerking met Vlaanderen. Emanuele Ferrario hield een boeiend betoog voor de opstart – met de steun van de World Family – van een onafhankelijke Radio Maria in België. Ik raakte langzaam overtuigd, Italië wilde investeren en wie waren wij om zo'n aanbod zo maar af te slaan? Er werd afgesproken om een werkgroep op te richten en de zaak van naderbij te onderzoeken. Het idee van een mariale radio in Vlaanderen leefde al een tijdje bij Jules Claes, die velen waarschijnlijk nog kennen als regisseur van de Paradijsvogels en Het Pleintje. Hij wilde graag een mariale radio rond Scherpenheuvel. Hij wist ons te vertellen dat de FM-frequenties van Radio EXQI gingen vrijkomen. Hij kende ook Radio Maria in Italië. De World Family liet er geen gras over groeien en contacteerde Mgr. Léonard, toenmalig aartsbisschop van Mechelen-Brussel. Van in het begin was hij het project voor de opstart van een katholieke radio in Vlaanderen zeer genegen. Er werden dus onderhandelingen met Radio EXQI opgestart voor de verwerving van hun FM-frequenties”.

Renaat: “Om te onderhandelen en op te starten moesten we eerst een vzw oprichten. Met Florent Cannaearts, Gerard Tyberghien en Chantal Kortmann richtten we de vzw Radio Maria op 14 januari 2011 op en vormden samen het eerste bestuur. Op 1 maart startten de onderhandelingen met de vertegenwoordigers van Radio EXQI. Vermits we nog geen locatie hadden, bevond de zetel van Radio Maria zich bij mij thuis, en diende er ook naar een geschikte locatie gezocht te worden. Florent Cannaearts maakte daar werk van. Mgr. Lemmens bleek heel enthousiast. Hij bedacht de piste van Egenhoven. Bij de Vlaamse overheidsregulator diende voor elk van de twaalf verworven lokale FM-frequenties een dossier te worden opgesteld met een programma, een programmadirecteur, een financieel vijfjarenplan enz. Ik werkte het financieel uit en we vonden pater Leclair bereid als interim-programmadirecteur te

De zoektocht naar een locatie

Mgr. Léonard stuurde zijn hulpbisschop Mgr. Léon Lemmens naar Leuven om een plek te zoeken voor de studio's van het op te starten radiostation. Er was een grote voorkeur om Radio Maria nabij de universiteitsstad te vestigen omwille van de jonge en internationale gemeenschap die er verblijft. Van bij het begin van de zoektocht was er sprake van de St-Michiel en St-Reneldis kerk in Egenhoven, een gehucht in Heverlee bij Leuven. Dit kerkgebouw zou sluiten wanneer de laatste bedienaar van de eredienst op pensioen ging. Om te vermijden dat de kerk een andere bestemming zou krijgen, werd naar een mogelijkheid gezocht om ze open te houden. De parochie en de kerkfabriek kregen bezoek van Dirk De Gendt, deken van Leuven. Hij stelde voor om de kerk toch open te houden en een deel van de kerk te herbestemmen als studio's voor Radio Maria. Hij zocht hiervoor inspiratie in Den Bosch, waar Radio Maria ook vanuit een kerk uitzendt. De parochie en de kerkfabriek gingen akkoord met het voorstel en Mgr. Lemmens verleende de schriftelijke toestemming aan Radio Maria om haar activiteiten in deze kerk te vestigen. De kerkfabriek en de vzw Radio Maria sloten een overeenkomst voor het gebruik van de kerk en in september 2011 vonden de werkzaamheden plaats. Op 12 december werden de studio's ingewijd door Mgr. Léonard en zijn hulpbisschop, Mgr. Lemmens.

starten. Er dienden ook statuten van twaalf verschillende vzw's gewijzigd te worden. Een enorm papierwerk waar Florent mij gelukkig mee hielp.”

“Onze Lieve Vrouw wil het!”

Chantal: “De opstart verliep naar mijn aanvoelen toch bijzonder moeizaam. We voelden geestelijke tegenwerking. Menselijk gezien zag ik het ook niet goedkomen. Waar haalden we het geld? Waar haalden we de medewerkers enzovoort? Maar ondanks die twijfels en onzekerheden, groeide in mij – en in ons allen die bij de opstart betrokken waren – een veel sterkere, geestelijke zekerheid: Onze-Lieve-Vrouw wil het! Ze zal ons de middelen en de kracht geven. En de obstakels werden één voor één overwonnen. De zoektocht naar de locatie, de onderhandelingen met Sabam voor billijkere tarieven, die ik mee mocht voeren... Ik was ook heel verbaasd te zien hoe jonge mensen zich kwamen aanbieden om te werken bij Radio Maria. Wat

een grote stap in het onbekende. Maar we hadden wel de grote steun van de Wereldfamilie”.

Renaat: “Er was veel werk te verzetten, maar ik stond er niet alleen voor. Ik ben van bij het begin onder de indruk geweest van de mensen – allemaal vrijwilligers – die meehielpen. Mgr. Léonard signaleerde ons dat een zekere priester Karlo vanuit Ars naar ons land zou terugkeren die mogelijk programmadirecteur Vlaanderen kon worden. De eerste contacten verliepen zeer vlot en priester Karlo aanvaardde om programmadirecteur te worden. Ik had ook een advertentie geplaatst voor een techniker. Vermits we nog geen kantoren hadden, verliepen de sollicitatiegesprekken buiten op een bank voor de kerk van Egenhoven. Eduardo werd het eerste personeelslid. Er volgden nog drie andere medewerkers, en allen kregen ze in het begin maar een verlengbaar contract van één jaar aangeboden. Een zekere toekomst konden wij de medewerkers op dat moment niet aanbieden.”

Pinksteren 2011: een eerste uur live!

Chantal: “In september 2011 begonnen de werkzaamheden in het kerkgebouw. Krista Leenders werd ondertussen aangesteld als coördinator. Eduardo was aangetrokken voor de techniek en priester Karlo begon in september als programmadirecteur. We beseften meteen hoe belangrijk de steun van de World Family voor ons was. Ze stuurden enkele medewerkers uit Italië om ons te helpen met het installeren van de studio's en het technisch materiaal voor de zendmasten. En dan werden de eerste programma's uitgezonden.”

Renaat: “Zodra de regulator de dossiers goedkeurde, lanceerden we de eerste uitzending op Pinksteren 2011 direct vanuit de EXQI FM studio dankzij een technische verbinding met Nederland waar Gerard Tyberghien z'n schouders onder gezet had. We maakten een eigen programma van één uur. Voor het overige werd er ofwel non-stop muziek gedraaid of werden programma's van Radio Maria Nederland gebruikt. Priester Karlo werkte in oktober hard aan een eigen programmarooster. Uiteindelijk besloten we om op 12 december de opstart te vieren met een plechtige Heilige Mis in de kerk en de inzegening van de nieuwe studio's.

We hebben veel moeilijke momenten gekend. We zijn de World Family ontzettend dankbaar om hun ondersteuning bij de opstartfase. Ook de Belgische bisschoppen steunden ons van bij het begin. De samenwerking in het bestuur verliep – ondanks moeilijke beslissingen die soms moesten genomen worden – goed en daar blik ik allemaal dankbaar op terug.”

Joris Swiers: “Blij dat ik kleine bijdrage mocht leveren”

Joris Swiers is professioneel schilder (nu met pensioen) en werd aangetrokken om de nieuwe studio's in Egenhoven te schilderen :

“Tien jaar geleden al! Ja, ik herinner het mij nog goed. Ik vertrok om 6 uur 's morgens vanuit Antwerpen om de files voor te zijn en om 7 uur te kunnen beginnen. De sfeer was zeer gemoedelijk, maar soms hing er ook spanning in de lucht, bijvoorbeeld als het kerkgebouw op een bepaald moment vol bouwmaterialen werd gestapeld. Naast enkele professionelen, zoals de aannemer en ikzelf, waren er ook verschillende vrijwilligers in de weer. Alles onder de coördinatie van Krista Leenders. Ik ben blij dat ik een kleine bijdrage mocht leveren aan de opstart van dit mooie project. Als ik in Leuven moet zijn, denk ik er nog vaak aan terug.”

PROGRAMMA

4 - 10 oktober 2021

	MAANDAG	DINSDAG	WOENSDAG	DONDERDAG
7:30	Muziek	Muziek	Muziek	Muziek
7:45	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria
10:30	De Kerk leeft	Religieuze Poëzie	Verhalen van Sint-Jozef	De rots in de branding
13:00	Biddende Moeders	Hagiografische lectuur	Kathovisie	Klassiekuur
14:15	Vivendo	Radio Vaticaan	Radio Maria telefoneert	De wereld van Radio Maria
17:30	Radio Vaticaan	De wereld van Radio Maria	Talitakoem	Radio Vaticaan
18:15	In gesprek met een religieuze	Het Inzicht	De Kerk leeft	Hagiografische lectuur
20:00	Radio Maria telefoneert	De rots in de branding	Vivendo	Pelgrim in eigen land

	VRIJDAG	ZATERDAG	ZONDAG
	Muziek	Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
	De ochtend bij Radio Maria	Bijbellezing	8:50 De rots in de branding
	Pelgrim in eigen land	Talitakoem om 11:00	10:00 Eucharistie
	Kruisweg	In gesprek met een religieuze	13:00 Het Inzicht
	Radio Vaticaan	Radio Maria telefoneert	14:15 Vivendo
	De week van Radio Maria	Radio Vaticaan	17:30 De week van Radio Maria
	Klassiekuur	Kathovisie	18:30 Pelgrim in eigen land
	De wereld van Radio Maria	Religieuze Poëzie	20:00 Klassiekuur

Dagelijks op Radio Maria

6:00	Meditatie (Pater Jan Bots)
6:30	Lezingendienst
7:00	Angelus
7:02	Rozenkrans
8:30	Lauden
9:00	H. Mis (Zondag om 10u)
9:50	Catechismus
11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
12:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag
15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
16:10	Lezingen uit de lezingendienst
16:30	Meditatie
17:00	Vespers
19u30	Rozenkrans
21:00	Het heiligenverhaal van de dag gevolgd door 'Het Woord spreekt' (behalve op zondag)
21:30	Completen
21:45	Heiligen getuigen
21:30	Catechismus
23:30	Rozenkrans

PROGRAMMA

11 - 17 oktober 2021

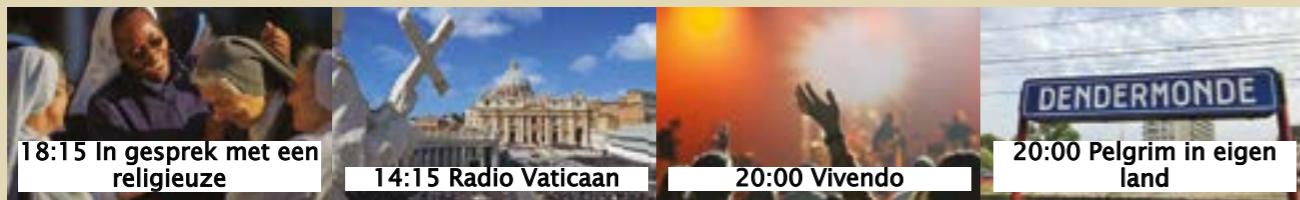
	MAANDAG	DINSDAG	WOENSDAG	DONDERDAG
7:30	Muziek	Muziek	Muziek	Muziek
7:45	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria
10:30	De Kerk leeft	Mystieke lectuur	Verhalen van Sint-Jozef	De rots in de branding
13:00	Rozenkrans van smarten vanuit Kibeho	De leeswijzer	Anno Domini	Klassiekuur
14:15	Vivendo	Radio Vaticaan	Radio Maria telefoneert	De wereld van Radio Maria
17:30	Radio Vaticaan	De wereld van Radio Maria	Talitakoem	Radio Vaticaan
18:15	Het zorgportret	Missio werkt	De Kerk leeft	De leeswijzer
20:00	Radio Maria telefoneert	De rots in de branding	Vivendo	Pelgrim in eigen land

	VRIJDAG	ZATERDAG	ZONDAG
	Muziek	Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
	De ochtend bij Radio Maria	Bijbellezing	8:50 De rots in de branding
	Pelgrim in eigen land	Talitakoem om 11:00	10:00 Eucharistie
	Kruisweg	Het zorgportret	13:00 Missio werkt
	Radio Vaticaan	Radio Maria telefoneert	14:15 Vivendo
	De week van Radio Maria	Jeugdcatechese	17:30 Jeugdcatechese
	Klassiekuur	Anno Domini	18:30 Pelgrim in eigen land
	De wereld van Radio Maria	Mystieke lectuur	20:00 Klassiekuur

PROGRAMMA

18 – 24 oktober

	MAANDAG	DINSDAG	WOENSDAG	DONDERDAG
7:30	Muziek	Muziek	Muziek	Muziek
7:45	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria
10:30	De Kerk leeft	Religieuze Poëzie	Verhalen van Sint-Jozef	De rots in de branding
13:00	Biddende Moeders	Kerk in Nood	Kathovisie	Klassiekuur
14:15	Vivendo	Radio Vaticaan	Radio Maria telefoneert	De wereld van Radio Maria
17:30	Radio Vaticaan	De wereld van Radio Maria	Talitakoem	Radio Vaticaan
18:15	In gesprek met een religieuze	Het Inzicht	De Kerk leeft	Kerk in Nood
20:00	Radio Maria telefoneert	De rots in de branding	Vivendo	Pelgrim in eigen land

	VRIJDAG	ZATERDAG	ZONDAG
	Muziek	Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
	De ochtend bij Radio Maria	Bijbellezing	8:50 De rots in de branding
	Pelgrim in eigen land	Talitakoem om 11:00	10:00 Eucharistie
	Kruisweg	In gesprek met een religieuze	13:00 Het Inzicht
	Radio Vaticaan	Radio Maria telefoneert	14:15 Vivendo
	De week van Radio Maria	Jeugdcatechese	17:30 Jeugdcatechese
	Klassiekuur	Kathovisie	18:30 Pelgrim in eigen land
	De wereld van Radio Maria	Religieuze Poëzie	20:00 Klassiekuur

PROGRAMMA

25 – 31 oktober

	MAANDAG	DINSDAG	WOENSDAG	DONDERDAG
7:30	Muziek	Muziek	Muziek	Muziek
7:45	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria	De ochtend bij Radio Maria
10:30	De Kerk leeft	Mystieke lectuur	Verhalen van Sint-Jozef	De rots in de branding
13:00	Rozenkrans van smarten vanuit Kibeho	Op bedevaart met Maria	Anno Domini	Klassiekuur
14:15	Vivendo	Radio Vaticaan	Radio Maria telefoneert	De wereld van Radio Maria
17:30	Radio Vaticaan	De wereld van Radio Maria	Talitakoem	Radio Vaticaan
18:15	Het zorgportret	Missio werkt	De Kerk leeft	Op bedevaart met Maria
20:00	Radio Maria telefoneert	De rots in de branding	Vivendo	Pelgrim in eigen land

	VRIJDAG	ZATERDAG	ZONDAG
	Muziek	Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
	De ochtend bij Radio Maria	Bijbellezing	8:50 De rots in de branding
	Pelgrim in eigen land	Talitakoem om 11:00	10:00 Eucharistie
	Kruisweg	Het zorgportret	13:00 Missio werkt
	Radio Vaticaan	Radio Maria telefoneert	14:15 Vivendo
	De week van Radio Maria	Jeugdcatechese	17:30 Jeugdcatechese
	Klassiekuur	Anno Domini	18:30 Pelgrim in eigen land
	De wereld van Radio Maria	Mystieke lectuur	20:00 Klassiekuur

Catechismus OKTOBER Rozenkransmaand

1-11 oktober
Blijde Mysteries
door Pater Jan Meeuws

12-23 oktober
Mysteries van het Licht
door Pater Jan Meeuws

25 okt - 5 nov
Droevige Mysteries
door Pater Jan Meeuws

6-15 november
Glorievolle Mysteries
door Pater Jan Meeuws

Uitzendingen:
maandag, dinsdag, donderdag, vrijdag en zaterdag
om 9u50

De leeswijzer

Het eerste boek is samengesteld door de Geestelijke Familie Het Werk en brengt een verzameling van markante uitspraken van Moeder Julia Verhaeghe, de stichteres van de Geestelijke Familie Het Werk.

Iedere dag de wil van God volgen

Stichters van religieuze gemeenschappen hebben vaak hun diepe ervaringen met God in woorden achtergelaten door geschriften of persoonlijke brieven. Dit boekje is een verzameling van markante uitspraken van Moeder Julia Verhaeghe. Zij werden deels genomen uit haar geschriften en deels uit herinneringen van gesprekken met haar. Moeder Julia voelde zich steeds weer aangespoord om de ingevingen die haar door de Heer geschonken werden, aan haar geestelijke begeleider mee te delen en aan zijn oordeel te onderwerpen. Op andere momenten gaf zij schriftelijk antwoord op vragen van leden van haar geestelijke familie. Soms wilde zij raad geven of wenste zij bepaalde zaken te verduidelijken. Dan nam zij haar pen of ging zij er uitvoerig op in tijdens een gesprek. In haar verlangen om aan haar geestelijke dochters en zonen door te geven wat zij zelf ontvangen had, schreef zij haar gedachten en inzichten dikwijls zeer spontaan op. Vaak gebeurde dit in korte, treffende zinnen, die relatief gemakkelijk te begrijpen en te onthouden zijn. Enkele daarvan zijn in dit boekje verzameld. Waar het gaat over de wijsheid van het hart, kunnen de lezers van dit boekje het een en ander van Moeder Julia leren.

Philip Boyce ocd, emeritus-bisschop van Raphoe (Ierland) en jarenlang geestelijk begeleider van Moeder Julia Verhaeghe

Auteur: Julia Verhaeghe
Uitgever: Betsaida
Uitvoering: Paperback, 69 p.
€ 9,50
ISBN: 9789493207141

Het tweede boek 'De voorafplek, Een therapeutisch en monastiek traject' werd geschreven door priester en psychotherapeut Erik Galle en werd uitgegeven bij Uitgeverij Halewijn.

Wat gebeurt er als een monnik en een therapeut elkaar in iemand ontmoeten? Over deze ontmoeting gaat het in De voorafplek. Een therapeutisch en monastiek traject. Talrijke uitdagingen en uitnodigingen op onze levensreis als mens passeren in dit boek de revue. We leren te luisteren vanuit beluisterd worden, te zien vanuit gezien worden en te spreken vanuit een aangesproken worden.

Maar de grootste ontdekking, waarover de auteur niet kan zwijgen, is die van de voorafplek die zich in elke mens bevindt. Zich hiervan bewust worden, is volgens hem het keerpunt in een mensenleven. Het bevrijdt van een overtrokken zelfbewustzijn en opent op wat de mens overstijgt. In dit boek wordt aan bodemonderzoek gedaan. De wortels van ons mens-zijn worden verkend en in de tijd wordt de eeuwigheid binnengebracht. Er is ook de mogelijkheid een digitaal therapeutisch en monastiek traject te volgen. Dertig dagen ontvang je dan elke dag een link naar een filmpje in je mailbox. In het boek bevindt zich een unieke inlogcode.

Auteur: Erik Galle
Uitgever: Halewijn
Uitvoering: Paperback, 180 p.
€ 21,95
ISBN: 9789085286080

herbeluister alle voorbije afleveringen op:
www.radiomaria.be/de-leeswijzer

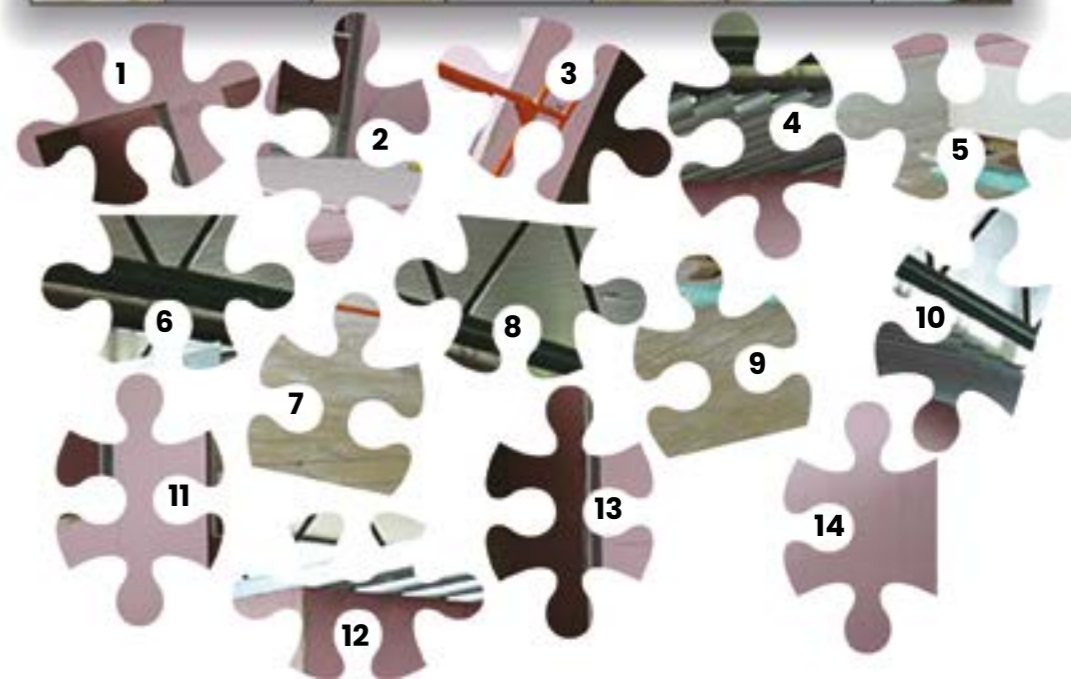
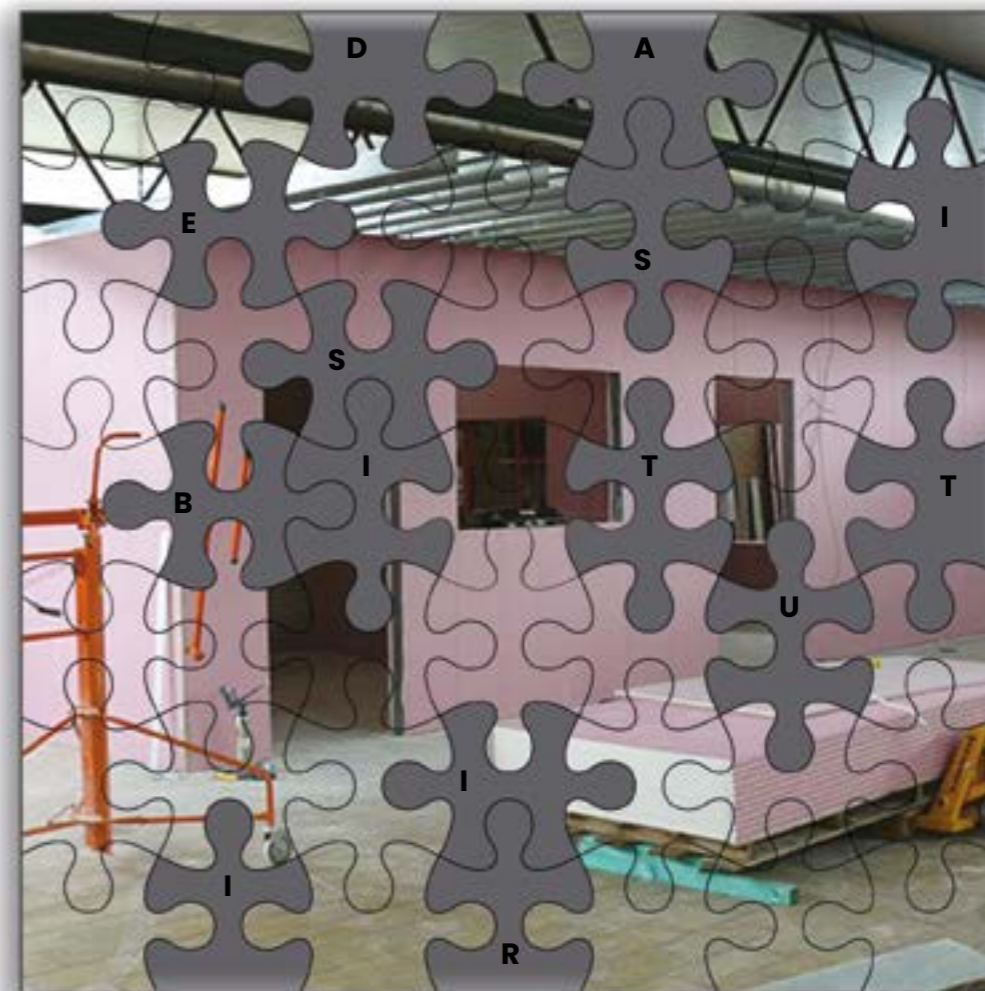
PUZZEL

Maak de puzzel weer volledig en zoek met welk puzzelstukje de lege vakjes overeenkomen. Plaats de overeenkomstige letters in de tabel om het woord dat we zoeken te vinden.

SMS de oplossing naar 0465/07 26 27 en maak kans op een mooi geschenk. De oplossing vindt u in het komende nummer van Porta Fidei.

Om u te helpen: de volledige foto is afgedrukt op pagina 15.

Veel succes!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----

Oplossing puzzel van de maand september: Toewijding
Winnaars van de puzzel van de maand juli: Dirk uit Sint-Niklaas ontvangt een DAB+radio, Els uit Boechout en Nicole uit Leuven ontvangen elk een Jubileumkaars

*12 september 2021
Start van het jubeljaar*

